

- 2) Administratorul unui site internet precum Fashion ID GmH & Co. KG, care înserează pe site-ul menționat un modul social care permite browser-ului vizitatorului acestui site să solicite conținuturi de la furnizorul modulului menționat și să transmită în acest scop acestui furnizor date cu caracter personal ale vizitatorului, poate fi considerat operator, în sensul articolului 2 litera (d) din Directiva 95/46. Această calitate de operator este însă limitată la operațiunea sau la ansamblul operațiunilor de prelucrare de date cu caracter personal cărora el le stabilește efectiv scopurile și mijloacele, și anume colectarea și dezvăluirea prin transmitere a datelor în cauză.
- 3) Într-o situație precum cea în discuție în litigiul principal, în care administratorul unui site internet înserează pe site-ul menționat un modul social care permite browser-ului vizitatorului acestui site să solicite conținuturi de la furnizorul modulului menționat și să transmită în acest scop acestui furnizor date cu caracter personal ale vizitatorului, este necesar ca acest administrator și acest vizitator să urmărească, fiecare, prin intermediul acestor operațiuni de prelucrare, un interes legitim, în sensul articolului 7 litera (f) din Directiva 95/46, pentru ca acestea să fie justificate în ceea ce îl privește.
- 4) Articolul 2 litera (h) și articolul 7 litera (a) din Directiva 95/46 trebuie interpretate în sensul că, într-o situație precum cea în discuție în litigiul principal, în care administratorul unui site internet înserează pe site-ul menționat un modul social care permite browser-ului vizitatorului acestui site să solicite conținuturi de la furnizorul modulului menționat și să transmită în acest scop acestui furnizor date cu caracter personal ale vizitatorului, consimțământul prevăzut de aceste dispoziții trebuie să fie obținut de acest administrator numai în ceea ce privește operațiunea sau ansamblul de operațiuni de prelucrare a datelor cu caracter personal cărora administratorul menționat le stabilește scopurile și mijloacele. În plus, articolul 10 din această directivă trebuie interpretat în sensul că, într-o astfel de situație, obligația de informare prevăzută de această dispoziție incumbă și administratorului menționat, informația pe care acesta din urmă are obligația să o furnizeze persoanei vizate netrebuind să privească însă decât operațiunea sau ansamblul de operațiuni de prelucrare a datelor cu caracter personal cărora el le stabilește scopurile și mijloacele.

(¹) JO C 112, 10.4.2017.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 29 iulie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour constitutionnelle — Belgia) — Inter-Environnement Wallonie ASBL, Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen ASBL/Conseil des ministres

(Cauza C-411/17) (¹)

(Trimitere preliminară — Mediu — Convenția de la Espoo — Convenția de la Aarhus — Conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică — Directiva 92/43/CEE — Articolul 6 alineatul (3) — Noțiunea de „proiect” — Evaluarea efectelor asupra sitului în cauză — Articolul 6 alineatul (4) — Noțiunea de „motive cruciale de interes public major” — Conservarea păsărilor sălbatică — Directiva 2009/147/CE — Evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului — Directiva 2011/92/UE — Articolul 1 alineatul (2) litera (a) — Noțiunea de „proiect” — Articolul 2 alineatul (1) — Articolul 4 alineatul (1) — Evaluarea efectelor asupra mediului — Articolul 2 alineatul (4) — Exceptarea de la evaluare — Eliminarea treptată a energiei nucleare — Legislație națională care prevede, pe de o parte, reluarea, pentru o durată de aproape 10 ani, a activității de producție industrială de energie electrică a unei centrale nucleare oprite, având ca efect amânarea cu 10 ani a datei inițial stabilite de legiuitorul național pentru dezactivarea și încetarea activității acesteia și, pe de altă parte, amânarea tot cu 10 ani a termenului inițial prevăzut de același legiuitor pentru dezactivarea și oprirea producției industriale de energie electrică a unei centrale în activitate — Lipsa evaluării efectelor asupra mediului)

(2019/C 319/03)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour constitutionnelle

Părțile din procedura principală

Reclamante: Inter-Environnement Wallonie ASBL, Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen ASBL

Pârât: Conseil des ministres

cu participarea: Electrabel SA

Dispozitivul

- 1) Articolul 1 alineatul (2) litera (a) prima liniuță, articolul 2 alineatul (1) și articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului trebuie să fie interpretate în sensul că reluarea, pentru o perioadă de aproape 10 ani, a producției industriale de energie electrică a unei centrale nucleare oprite, având ca efect amânarea cu 10 ani a datei inițial stabilite de legiuitorul național pentru dezactivarea și încetarea activității acesteia, și amânarea, tot cu 10 ani, a termenului inițial prevăzut de același legiuitor pentru dezactivarea și oprirea producției industriale de energie electrică a unei centrale în activitate, măsuri care presupun lucrări de modernizare a centralelor în cauză de natură să afecteze realitatea fizică a siturilor, constituie un „proiect”, în sensul acestei directive, care trebuie, în principiu și sub rezerva unor verificări a căror efectuare este de competența instanței de trimitere, să facă obiectul unei evaluări a efectelor asupra mediului anterior adoptării măsurilor respective. Împrejurarea că punerea în aplicare a acestora din urmă presupune acte ulterioare, precum emiterea, în cazul uneia dintre centralele în cauză, a unei noi autorizații individuale de producție de energie electrică în scopuri industriale, nu este determinantă în această privință. Lucrările indisociabil legate de măsurile menționate trebuie să facă de asemenea obiectul unei astfel de evaluări înainte de adoptarea măsurilor respective dacă natura și efectele potențiale ale acestora asupra mediului sunt suficient de identificabile în acest stadiu, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere.
- 2) Articolul 2 alineatul (4) din Directiva 2011/92 trebuie să fie interpretat în sensul că nu permite unui stat membru să excepteze un proiect precum cel în discuție în litigiul principal de la o evaluare a efectelor asupra mediului în vederea asigurării siguranței aprovizionării sale cu energie electrică decât în cazul în care statul membru respectiv demonstrează că riscul pentru siguranța acestei aprovizionări este, în mod rezonabil, probabil și că proiectul în discuție prezintă un caracter de urgență care poate justifica lipsa unei astfel de evaluări, în măsura în care sunt respectate obligațiile prevăzute la articolul 2 alineatul (4) al doilea paragraf literele (a)-(c) din directiva amintită. O asemenea posibilitate de exceptare nu aduce însă atingere obligațiilor care se impun statului membru în cauză în temeiul articolului 7 din directiva menționată.
- 3) Articolul 1 alineatul (4) din Directiva 2011/92 trebuie să fie interpretat în sensul că o legislație națională precum cea în discuție în litigiul principal nu constituie un act legislativ specific de drept intern, în sensul dispoziției respective, exclus, în temeiul acesteia, din domeniul de aplicare al directivei menționate.
- 4) Articolul 6 alineatul (3) din Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică trebuie să fie interpretat în sensul că măsurile precum cele în discuție în litigiul principal, împreună cu lucrările de modernizare și de aliniere la standardele actuale de securitate, reprezintă un proiect care trebuie să facă obiectul unei evaluări corespunzătoare a efectelor sale potențiale asupra siturilor protejate în cauză. Aceste măsuri trebuie să facă obiectul unei asemenea evaluări înaintea adoptării lor de către legiuitor. Împrejurarea că punerea în aplicare a măsurilor menționate presupune acte ulterioare, precum emiterea, în cazul uneia dintre centralele în cauză, a unei noi autorizații individuale de producție de energie electrică în scopuri industriale, nu este determinantă în această privință. Lucrările indisociabil legate de măsurile respective trebuie să facă de asemenea obiectul unei astfel de evaluări înainte de adoptarea acestora din urmă, dacă natura și efectele potențiale ale acestora asupra siturilor protejate sunt suficient de identificabile în acest stadiu, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere.
- 5) Articolul 6 alineatul (4) primul paragraf din Directiva 92/43 trebuie să fie interpretat în sensul că obiectivul de asigurare, în orice moment, a siguranței aprovizionării cu energie electrică a unui stat membru constituie un motiv crucial de interes public major în sensul acestei dispoziții. Articolul 6 alineatul (4) al doilea paragraf din directiva menționată trebuie să fie interpretat în sensul că, în cazul în care situl protejat care poate fi afectat de un proiect adăpostește un tip de habitat natural sau o specie prioritară — aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere —, doar necesitatea de a elimina o amenințare reală și gravă de întrerupere a aprovizionării cu energie electrică a statului membru în cauză este de natură să constituie, în împrejurări precum cele în discuție în litigiul principal, un motiv de siguranță publică în sensul acestei dispoziții.

- 6) Dreptul Uniunii trebuie să fie interpretat în sensul că o instanță națională poate, în mod excepțional, dacă dreptul intern îi permite, să mențină efectele unor măsuri precum cele în discuție în litigiul principal, care ar fi fost adoptate cu încălcarea obligațiilor prevăzute de Directivele 2011/92 și 92/43, dacă această menținere este justificată de considerații imperative legate de necesitatea înlăturării unei amenințări reale și grave de întrerupere a aprovizionării cu energie electrică a statului membru în cauză, careia nu i se poate face față prin alte mijloace și alternative, în special în cadrul pieței interne. Menținerea respectivă nu poate acoperi decât perioada strict necesară pentru remedierea acestei nelegalități.

(¹) JO C 300, 11.9.2017.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 29 iulie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof — Germania) — Funke Medien NRW GmbH/Bundesrepublik Deutschland

(Cauza C-469/17) (¹)

(Trimitere preliminară — Drept de autor și drepturi conexe — Directiva 2001/29/CE — Societatea informațională — Armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și ale drepturilor conexe — Articolul 2 litera (a) — Dreptul de reproducere — Articolul 3 alineatul (1) — Comunicare publică — Articolul 5 alineatele (2) și (3) — Excepții și limitări — Domeniu de aplicare — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene)

(2019/C 319/04)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Funke Medien NRW GmbH

Pârâtă: Bundesrepublik Deutschland

Dispozitivul

- 1) Articolul 2 litera (a) și articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională trebuie interpretate în sensul că constituie măsuri de armonizare completă a conținutului material al drepturilor care sunt menționate la aceste articole. Litera (c) a doua ipoteză și litera (d) ale alineatului (3) al articolului 5 din această directivă trebuie interpretate în sensul că nu constituie măsuri de armonizare completă a domeniului de aplicare al excepțiilor sau al limitărilor pe care le cuprind.